

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriae, 1669

VI. Bulla Ioannis XXII. & Alexandri V. authenticis instrumentis asseritur &
confirmatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

do, quod exprimendum erat (alioquin subreptitiæ forent litteræ, quod negat Pontifex) hic verò Curie stylus est, ut dum citatur Pontificium aliquod Diploma ex authenticis producatur: Ergo temporibus GREGORII XIII. illud etiam fuisse observatum, quoad Diplomata suorum prædecessorum, quæ citat, legitimè inferri & concludi videtur.

Altera
clausula
Gregoriana
Constitut.
pro Sabba-
tina ex-
penditur.

Animadvertenda sunt etiam verba, quæ allatæ clausulæ mox subjecit GREGORIUS, illa quippe & amplius mentem ejus manifestant, & validius Sabbatinæ veritatem confirmant. Sicq; & non aliter inquit Pontifex, *in præmissis omnibus & singulis per quoscunq; judices nuncios & delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Apostolicæ palatii Auditores, ac S. Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eorum, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definituri debere, irritumq; & inane, quidquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.* Ex quo constat eorum retundi & comprimi ausum & temeritatem, qui de Bulla Sabbatina aliquid senserint, huic *Gregoriana* Constitutioni oppositum: imò nullam fore & inanem judicis sententiam, quæ aliud assernerit.

Ad quid
obliget E-
piscopos &
generalem
causarum
Cameræ
Apostoli-
cæ Audi-
torum?

Demum mandat Episcopis, & Generali causarum Cameræ Apostolicæ Auditori, ut præsentibus litteras publicent, & super præmissis efficacis defensionis præsidium, auctoritate Apostolica præsentibus Cameræ melitis, adhibitis censuris & pænis Ecclesiasticis adversus contradiutores, & alios non parentes, appellatione postposita, invocato etiam (si opus fuerit) sæculari brachio pro compescendis ijs rebellibus.

C A P U T VI.

Bulla JOANNIS XXII. & ALEXANDRI V. authenticis instrumentis asseritur. & confirmatur.

103.
Quenam
requiratur
ad authen-
ticum legi-

ANTEQUAM instrumenta producam, quæ Sabbatinam comprobent Bullam, opere pretium videtur, paucis insinuare, quid jura, sive canonica, sive civilia ad legitimam instrumenti authentici rationem requirant. ALEXANDRI III. Constitutio de hoc argumento & titulo sic habet: *Scripta*

verò authentica, si testes inscripti decesserint (nisi per manum publicam facta fuerint, ita quod appareant publica, aut authenticum sigillum habuerint per quod probari possint) non videntur alicujus firmitatis robur habere. Et GREGORIUS I X. cap. ultimo de fide instrumentorum : Si instrumenta propter vetustatem, vel propter aliam justam causam exemplari petantur, coram ordinario iudice, vel delegato ab eo specialiter presententur. Qui si ea diligenter inspecta in nulla sui parte vitata reperiat, per publicam personam ea precipiat exemplari, eandem auctoritatem per hoc cum Originalibus habitura.

timumq;
instrumen-
tum ?

Ex utroq; hoc Capitulo authentici instrumenti rationem ac leges determinatas habemus. Nam ex ALEXANDRI decreto manu publica, vel authentico sigillo muniendum est. Per manum publicam glossa ibidem Notarium intelligit, qui dicitur servus publicus, sigillum verò authenticum appellat Episcopale. Cui, inquit, creditur, quamdiu contrarium non ostenditur. Eadem Glossa eodem tit. in cap. 1. verb. authenticum, sic iterum definit : Authentica scriptura est, quæ per manum publicam, vel per iudicem, cum trium testium, vel duorum ad minus subscriptione, vel testimonio facta est. Quæ definitio manum publicam seu Notarium à iudice distinguit.

GREGORIUS vult illa coram ordinario iudice, vel delegato presentari & diligenter inspicere, an in nulla sui parte vitata existant, &c. Glossa ex capite inter dilectos. De fide instrumentorum, nonnulla alia exigat, scilicet annum indictionis, & annum Domini, nomen Imperatoris, diem mensis, &c.

His suppositis de legitima instrumentorum ratione, quærimus authentica in supplementum Bullarum Ioannis XXI I. & Alexandri V. licet validiora adduci nequeant Pontificijs, quæ supra exhibuimus.

104.

Omnium vetustissimum est istud, quod Cap. 4. num. 91. produximus, & asservatur Genæ, cujus meminere Arnoldus Bostius in speculo Historiali lib. 7. cap. 36. Paleonydorus in Histor. ord. Carm. lib. 3. cap. 11. Baiduinus Leerius in Collectaneo Exemplos. cap. 6. & præter complures alios antiquissimus Codex Conventus Mechliniensis his verbis : Hæc est Bulla IOANNIS XXII. quam ALEXANDER V. confirmavit, &c. Est in Conventu (a) Januensi ejus instrumentum authenticum. Hoc instrumentum desumptum est ex ipsismet Alexandri V. originalibus litteris, ut iudex, Notarius, Testesq; subscripti in illo testantur; litteras illas originales presentante & exhibente R. P. Alphonso de Theramo Priore

Instrumentum Majoricense confectum an. 1421.

(a) nunc dicitur Genuens.

Priore Conventus Capturiensis Ordin. Carmelitar. quas sic expositas litteras, cum bulla plumbea pendente vidisse se, legisse atq; diligenter inspexisse, ijdem affirmant, judex, Notarius, ac Testes in instrumento subscripti, Majoricæ an. Domini 1421. die 2. Januarij,

Agrigentinum an. 1430. *Alterum*, cujus etiam supra mentionem fecimus confectum Agrigenti die 6. Augusti ann. Salutis 1430. ad instantiam R. P. Gerardi de Trapano, totius Siciliæ Carmelitar. Provincialis, cui sigillum apposuit Reverendiss. D. Laurentius Episcopus Agrigentini cuiq; plures subscripsere, Judex, Notarius, adhibitiq; Testes. Ex quoq; Genuæ, & refertur à P. Irenæo inter *Monumenta Tract. de supp. Virg. protectione.* & P. Philippo à SS. Trinitate in *Theologia Carmelitar. quæst. 19. art. 4. & alijs.*

Messanenſe an. 1443. *Tertium* exhibet R. P. Michaël Munnoz in *Propugnaculo Elia lib. 2. tit. 3. cap. 1. art. 3. num. 3.* dum de authenticis, multiplicibusq; exemplaribus Bullarum *Joannis XXII. & Alexandri V.* agit, inquit *unum indubitate fidei apud me habeo, exemplatum anno Domini 1443. die 1. Augusti, authenticum & in nulla parte vitiatum, &c. nec spernenda est hujus instrumenti antiquitas.*

Romanum an. 1527. *Quartum* reperio Romæ in Conventu Transpontino asservatum cujus meminit P. Lezana in *MARIA patrona cap. 5. nu. 23.* quod confectum esse dicit anno Salutis 1527. die 19. mensis Septembris, per Nicolaum de Ferrario juris utriusq; Doctorem, & Jacobum de Justifera Drepanitam, regium Notarium in regno Siciliae. Duo alia authentica Bullæ *Joannis & Alexandri* instrumenta in eodem Monasterio extare idem affirmat: unum anno 1421. Majoricæ, de quo supra locuti sumus, & alterum anno 1443. Messanæ per Bartholomæum Stagno juris utriusq; Doctorem, & Matthæum de Pagliarino Notarium expeditum; quod videtur idem esse cum præfato P. Michaelis Munnoz.

Rhedonenſe an. 1586. *Quintum* reperiri testatur P. Irenæus *lib. cit. sect. 2. cap. 2.* in communi Turonensis Provinciae archivo, in Conventu Rhedonensi asservari solito, datum anno 1586. die 14. Julij, signatum à Notario publico, in Episcopali Palatio, præfente ac jubente Generali Vicario Illustriss. Genuensis Archiepiscopi. Nota hic manum publicam, & auctoritatem ordinarij seu delegati judicis.

Venetianũ. *Aliud* Venetijs extitisse attestatur Albertus Kolaccus in *Compendio antiquit.*

antiquit. adeo authenticâ vetustate corrosum, ut in quibusdam locis-
vix legi potuerit. Complures alij alia referunt, & extare instrumenta
similia asserunt *Messana* in Sicilia, *Valentie*, *Barcinone*, *Toleti* & *Sal-*
manticae in Hispania, *Parisij* in Gallia, *Bruxellis* in Belgio, &c. quo-
rum nonnulla in antiquitate nihil cedunt suprâ recensitis; constat ve-
rò apud Jurisperitos tanto esse instrumenta, cæteris paribus, majoris
fidei & authoritatis, quanto fuerint antiquiora; maximè si extent,
non modò apud illos, quos concernunt, verùm etiam in Archivis
publicis & communibus, uti de uno ex his nostris reperto in Archivo
Curia Archiepiscopalis *Casaraugustanae* testatur Marcus Anton. de Ca-
fanate; & de alio invento in Archivo publico Officialatûs *Valentini* in
Hispania, Joannes Pintus de Victoria, in *Hierarchia Carmelitana Tract.*
5. cap. 3. Cujus etiam authenticum Transumptum confectum fuit, præ-
sente & approbante Illustrissimo Domino Petro Gines de Casa-nova,
Episcopo Segorbienfi, Utriusq; Juris Doctore, Vicarioq; Generali
dicti Archiepiscopatus, & Patriarchæ Antiocheni Excellentissimi D.
Joannis de Ribera.

Nec præfatorum diminuit instrumentorum fidem & authorita-
tem, quod non omnia ex ipso Autographo immediatè transumpta
sint, verùm nonnulla ex Apographis duntaxat authenticis: si enim
Apographa legitimè, & cum debitis solemnitatibus sint confecta, ho-
rum etiam Transumpta legitimè facta, eandem cum autographis seu
originalibus Bullis merentur fidem, juxta Bartholum in *authenticâ*, si
quis in aliquo. *num. 9.*

Diploma CLEMENTIS VII. incipiens, *Ex clementi Sedis Aposto-*
licæ. legitimum esse atq; authenticum, attestatur Alexander Riarius, Pa-
triarcha Alexandrinus, Romanæ Curia, ac Camera Apostolicæ cau-
sarum generalis Auditor, ac Judex ordinarius, in solemnî Instrumen-
to, cui Diploma *Clementis* verbatim inseruit. Refert hoc *Alexandri*
instrumentum, præter Rodericum loco suprâ citato, P. Irenæus in *Moni-*
mentis ad Tract. de singul. Virg. protectione, & nos *superiori Capite* nonnulla
ex illo produximus.

Quàm sit etiam authentica, legitimaq; Constitutio *Gregorij XIII.* Similiter
qua sæpius dictorum *Ioannis & Alexandri* Pontificum Bullas approba-
vit, confirmavit, ac *perpetua & inviolabilis firmitatis robur* adjecit, ex sub-
jecto patet instrumento.

Alia com-
plura va-
rijs tempo-
ribus con-
fecta.

In *Paradis.*
Carm. præ-
amb. 33.

105.

Diploma
Clement.
VII. legi-
timum &
authenticû
esse constat.

Similiter
Diploma
Gregorij
XIII.

In Nomine Domini, Amen.

Nos Ioannes Garcia, miseratione Divina, tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum, sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis, Millinus nuncupatus, Sanctissimi Domini nostri Vicarius Generalis, ac in Vrbe, & ejus districta Indordinarius, universis ac singulis presentes nostras litteras Transumpti inspecturis, visuris, lecturis, & audituris, notum facimus & attestamur, quod nos nuper infra scriptâ die vidimus, & diligenter inspeximus litteras Apostolicas felic. recordat. GREGORII Papæ XIII. sub Datum Romæ apud S. Petrum, die 18. Septembris Anno 1577. Pontificatus sui anno sexto, illeas, intactas, & in aliquo notitias, quarum tenor est, qui sequitur, videlicet,

GREGORIUS Papa XIII. ad perpetuam rei memoriam.

Ut laudes gloriosissime Virginis MARIÆ, &c. post integrè descriptam Bullam sic finit: In quorum fidem, &c. Datum Romæ ex Aëdibus nostris à Nativitate Domini nostri IESU Christi 1622. indictione quintâ, die vero mensis Septemb. &c.

Ac Decretum Pauli V.

Decreto tandem, jussu Pauli V. anno 1613. promulgato, telionium perhibent sac. Inquisitionis Regni Lusitanie Consiliarij, ut sequitur:

Nos supremi Tribunalis sanctæ Inquisitionis in hoc Lusitanie Regno Consiliarij, per presentes litteras notum facimus, jussu SS. Domini Papæ PAVLI V. anno 1613. editum fuisse decretum, in Congregatione Illustrissimorum Cardinalium Inquisitorum, cujus nos certiores facti sumus per epistolam Illustrissimi Cardinalis Millini, missam ad Dominum Generalem Inquisitorem hujus Regni eodem anno 1613. quia verò Reverend. admodum P. Magister Fr. Martinus Alonizius, Provincialis Ord. B. Virg. de monte Carmelo in hoc Regno, à nobis postularit authenticum hujus decreti Transumptum, quo Religiosis ejusdem sui Ord. innotescerent in eo contenta, alijsq; jussu de causis, jussimus hoc ipsum authenticum ei tradi, per nos subscriptum, sigilloq; sanctæ Inquisitionis munitum. Ejus autem hujusmodi.

Patribus Carmelitanis permittatur predicare, quod populus Christianus &c. ut supra. Capit. IV. num. 98. Vide sis instrumentum hoc integrum apud P. Irenæum loc. cit. pag. 38.

Cum in præfatis omnibus instrumentis conficiendis, omnis solemnitas, quam ad legitimi instrumenti rationem, jura & leges exigunt, observata sint, quid illis desit, ut censeantur authentica, fidemvè faciant Bullæ Ioannis XXII. & Alexandri V. non apparet. Et quo

quo infero, aut nullam publicis instrumentis fidem deberi (quo admissio omne hominum commercium in belluinum declinaret) aut eam præfatis quoque debere adhiberi.

CAPUT VII.

Enodantur difficultates, quæ contra asserta in superioribus Capitibus moveri solent.

Nillum unquam, ex concessis Carmelo-parthenio Sodalitio beneficijs ac Privilegijs, acriori impetu oppugnatum fuit, quam Sabbatinum illud, de quo in superioribus disserere capimus. Incredibile est, quanto nisu nonnulli laboraverint ac contenderint, etiam apud Sedem Apostolicam, pro illius extinctione: quos non motus ac tempestates, in diversis Regionibus, adversarij excitaverint, ad deiiciendum Marianos Sodales de antiquissima hujus parthenij favoris possessione: verum nullius vehementior zelus extitit, in Privilegio hoc evertendo, quam ipsiusmet Cælorum Reginae in eodem asserendo. Egit quippe, tum privatis apud dilectissimum Filium suum intercessionibus, ut à summis Pontificibus, ejus in terra Vicarijs, nedum retractaretur, verum novo perpetuæ, inviolabilisq; firmitatis robore muniretur: tum publicis apud homines prodigijs, ijsq; creberrimis ac planè celeberrimis, ut pia ergà ejusmodi donum affectio, & excitaretur ampliùs, vehementiùs; invalesceret, quo contentiùs Anti-Mariani nitebantur apud omnes illud convellere & extinguere.

Animadvertendum quoq; hic est, quod sicut nulli defuere atati adversarij, qui Sabbatinam lacerarent Bullam ac Privilegium, sic nulli defuisse viros eximios sapientissimosq; qui illud tuerentur ac vindicarent, nec miracula, quæ cælitùs testatam facerent, hinc ejus veritatem, inde admirandam sanctissimæ Virginis in suum Carmeli Ordinem, Sodalitiumq; benevolentiam ac præsidium, sed de his amulorum impugnationibus inferiùs plura dicemus, nunc ad dissolvenda argumenta ac momenta, quibus Sabbatinam oppugnant, & eliminare contendunt accedamus. Dicunt ergò

PRIMÒ, Bulla sabbatina non reperitur inter *Extravagantes IOAN-*

V 2

NIS

106.

Quàm acriter à nō nullis impugnatum fuerit Sabbatinum, privilegiū? At multò acriùs DEPARA illud semper asseruit: & quibus id modis præsterit?

107.